

Nový Rok 1935.

Nový rok! Při každém přelomu roku ptá se člověk, co mu přinese nový rok? Jeden ptá se vážně a tiše sám pro sebe, když znějí silvestrovské zvony, druhý s tesknou bolestí v srdci a mnozí bezstarostně žertující, v rozjařené společnosti za veselého smíchu nebo také v opilosti a rozpustilosti vyzývavě volají osud, aby lehkomyšlně odhrnuli závoj, připraveni se vzdorem čelit tomu, co je jim vyhrazeno.

Většina má však dnes v srdci zlobu, závist a nenávist vůči bližním, kterým nepřejí nic dobrého. Přemýšlí ve skrytu na zlo a zničení, kují pomstychtivé plány, jejichž uskutečnění má nastat v roce novém.

Jen nemnozí, velmi málo lidí sepne tiše ruce v pokorné modlitbě, aby se v duchu přiblížili k Bohu s city díky za milostiplné vedení starým rokem! Díky za to, že ještě mohli prožít utrpení i radost, které jejich ducha probudily nebo ho nechaly ještě dále zrát v poznání.

Tak vlní se přes sebe myšlenkové formy na počátku nového roku. Směsice jedu a lehkomyšlnosti, povrchnosti a všelijakých žádostí, touha po panovačnosti za podvodu a klamu ... jedno však chybí: čistá touha po opravdovém míru, který vyrůstá z pokory a úcty k Bohu! Touha po míru **kvůli míru**. Tu v sobě pozemský člověk již více nenese; neboť bez sobeckých myšlenek již více nemůže být.

Poslední Boží volání k lidem opět doznělo, a oni žijí nadále

v bludu, že všechno na zemi má se řídit podle **jejich** vůle, dokonce i Pán, jejich Bůh, pokud ho ještě vůbec uznávají.

Nyní přišel **nový** rok, rok, který jim přinese překvapení a prožití toho, že jejich vůle nic neznamená proti oné všemohoucí vůli Boží, která je srazí na kolena a zlomí každý odpor. Lidé přestanou svévolně vnášet do světa utrpení; neboť se budou v zoufalství bránit proti valícím se zpětným proudům plodů jejich vlastních provinění.

Hrubohmotná vybavení přinese rok, který dnes začíná, pozemským lidem viditelně, citelně, hmatatelně, která již více nebudou moci míjet bez povšimnutí jako doposud všechno duchovní dění!

Veliký nářek bude ve všech zemích, všude, a naplní se slova, která jsem v posledních letech varovně pronášel!

Ona se naplní! **Každé slovo!**

Jak často se mi již lidstvo vysmívalo a posmívalo, když jsem takto varovně pronášel mnohé, co se zdánlivě ihned nesplnilo. Stoupenci stali se z tohoto důvodu vlažní a pochybující a mnohý v dobrém úmyslu radil, že bych přece raději neměl o těchto věcech mluvit, protože to jen snižuje hodnotu učení nebo ji dokonce musí zcela zničit.

Tito chytří lidé netušili, že jsem tak mluvit **musel**, že to ode mne bylo splnění a já jsem při tom nemohl dbát na mínění lidí, lhostejno, zda bylo při tom myšleno nepřátelsky nebo přátelsky.

Nesměl jsem dbát ani jejich posměchu, ani osočování, musel jsem všechno přes sebe nechat přejít a také klidně

přihlížet, jak se ode mne proto odvrátil mnohý stoupenec, který v sobě nesl veliké naděje pro službu Grálu; neboť musel jsem takto mluvit i nadále, protože tím **splňuji** a kvůli tomuto splnění jsem přišel na zem!

Lidé nevěděli nebo nevěřili, že já **sám jsem** živoucí zákon a živoucí Slovo, Slovo Boží, které neprorokuje, nýbrž je tvořivé, pratvořivé: **Čin!**

A kdyby mne celý svět **trvale** zahrnoval posměchem a výsměchem a kdyby se všichni pochybujiče ode mne odvrátili, **přece** bych mluvil, aniž bych vynechal jediné slovo, jak jsem to také činil; neboť v těchto slovech spočívají svatá splnění!

Čím je mi pak výsměch lidstva, pokud působím ve všemohoucí vůli Boží, kterou jsem! Co bych dbal pochybující pozemské malosti, shovívavého úsměvu nebo také nenávisti pozemských lidí!

Znám jen příkaz svého Otce, a nic jiného! A ten bude mnou splněn, ať už s uznáním lidí, nebo bez něj.

Říkal jsem často: **Mé Slovo je čin!** Avšak nikdo si nikdy neučinil o tom správnou představu. To byla vina lidí samotných. Když jsem mluvil o soudu, tak se domnívali, že je to jen proroctví, a očekávali brzké splnění, pokud naslouchali mým slovům s důvěrou. Ti ostatní čekali však jen na to, aby na mne mohli zaútočit, pokud se nic nesplnilo v době, kterou si **oni** při tom představovali.

Ani **jeden** z lidí nevěděl, že s mým Slovem **nastalo** také ihned dění a ve světovém soukolí tím povstalo jako zrozené!

Nebylo to přece jen lidské slovo, nýbrž **Slovo Boží**, které **tvorivě** působí v okamžiku, protože bylo vysloveno, a které ve svém působení nikdy neskončí, dokud není zcela naplněno!

Zatímco mnozí lidé brali má slova jen jako proroctví, byla tato slova již prvními údery soudícího meče Božího vůči všemu lidstvu, které se domýšlelo být chytřejší a moudřejší než Bůh sám, které chce žít jen podle své vůle, a dokonce se opovážilo doposud **všechny** od Boha v nejsvětější lásce vyslané pomocníky hanobit a zabít!

A zatímco se mi a mému Slovu ve své nevědomosti posmívali, běželo totéž Slovo již živě působící svými drahami skrze celé stvoření, aby pak nakonec v uzavření kruhu drtící a tísňící nebo probouzející a povznášející vrátilo se k zemi, protože od ní vyšlo!

A tento čas návratu je nyní zde! Slovo soudilo již ve všech světových částech a zasáhne nyní hrubohmotnost této země, jakož i všechny duše, které putují v hrubém pozemském těle. Násilím strhne dolů všechny zdi, které si duše vystavěly, aby se tím ukryly a ochránily.

Nový rok přináší návrat mých slov a tím soud! Rozvažte dobře: Ani **jediné** mé slovo se neztratilo! **Všechno** žije a doléhá nyní na lidi, splňujíc to, co v těchto slovech spočívá.

Potřebovalo to svůj v zákoně spočívající čas, aby to proběhlo všemi světy, dříve než se to v uzavření kruhu nyní vrátí k východisku, k zemi, přinášejíc s sebou a v sobě konečné splnění.

Trvale bude bít nyní konečný účinek lidstvo, až se také

poslední z mých slov zcela naplní!

Zpětná působení přichází stále rychleji a stanou se nakonec nepřetržitým působením shrnuta v jediný poslední veliký úder, protože Boží síla byla nyní na zemi uvolněna, aby přitáhla a uvolnila všechno to, co ještě zachvívajíc se táhne svým koloběhem.

Jednoduché je všechno v Boží velikosti, pokud tomu člověk jen **chce** rozumět! Dám vám ještě jednou o tom souhrnný obraz:

Musel jsem v průběhu let v určitém čase **mluvit** o veškerém dění, které mělo přijít, aby se naplnilo. Nemělo to být pro lidi žádným varováním, jak si to tito mysleli, nýbrž to byl čin, splnění, které jsem tím přinášel!

S každým slovem povstalo současně duchovně příslušné dění. Síla Slova byla vnesena do světa, aby prošla cesty všech prazákonů stvoření a nakonec ve zcela určitém čase vrátila se na zem. Co jsem také řekl, **muselo** se zcela přesně naplnit podle Slova, beze změny ve smyslu! Nemohou proběhnout posuny ani změny; neboť Slovo z Boha je život a zákon! Samočinně tvořící v síle Páně.

Proto musel jsem již před lety pronášet, s vývojem kráčeje, vždy opět nové a skrze Slovo je pevně zakotvovat v této hrubohmotnosti. Potřebujete ze všech mých projevů jen rozdělit to, co jsem pronášel **tvorivě** a co jako **poučení**; neboť snadno najdete oba způsoby řeči, které jsem použil, které můžete zcela přesně poznat, pokud se o to namáháte.

Tak stalo se mé Slovo činem a přineslo soud ve všech

světech, tak jako nyní na této zemi soud přinese **vám!**

O všech těchto věcech vy lidé nic nevíte.

Teprve po mnoha letech budete mnohému ještě lépe rozumět a tušit velikost, která spočívá ve všem, co se již nyní děje a v novém roce se ještě odehraje!

Děkujíte, ba jásajíte budete pak velebit Boží lásku; neboť všechno to se událo **pro vás, vy lidé**, k **vaší záchraně** z močálu, který jste si sami zvolili!

Proto uvítejte nový rok s radostnou vážností a děkujte Bohu za jeho nepochopitelnou milost vašeho osvobození a spásy!